

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/275/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215208293
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1215208293.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom: Dostojevského rad 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská správa ciest, IČO: 00 003 328, so sídlom: Miletičova 19, Bratislava, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00585441, so sídlom: Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 14.933,85 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 26. apríla 2019, č.k. 50C/186/2015-323, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 14.933,85 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %,

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. II. Žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %. III. Intervenientovi súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 9 ods. 1, § 9a ods. 1, § 10 ods. 2, § 24 písm. d) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), § 12 ods. 1, § 12 ods. 2 písm. a), § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon), § 415, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že Žalobca žalobu odôvodnil tým, že poisťnou zmluvou č. XXXXXXXXXX havarijne poistil motorové vozidlo značky J. Z., VIN: F., EVČ: J.. Dňa 21.05.2013 prechádzal vodič v tomto poistenom vozidle po ceste I/14 v smere od Turčianskych Teplíc do Banskej Bystrice. Približne v 11. kilometri pri prejazde pravotočivou zákrutou spadla vodičovi z príľahlého svahu do jazdnej dráhy skala, ktorej sa nestihol vyhnúť a na ktorú spodnou časťou vozidla narazil. Poškodený na mieste vzniku škody privolať políciu, ktorá udalosť uzavrela ako škodovú udalosť, ktorá nebola zavinená vodičom, nakoľko k poškodeniu na vozidle došlo následkom padajúcej skaly. Žalobca z havarijného poistenia za poškodené poistené vozidlo vyplatil poistné plnenie vo výške 15.787,39 €. V zmysle § 813 Občianskeho zákonníka potom na žalobcu prešlo právo na náhradu škody. Správca komunikácie je povinný udržiavať pozemné komunikácie v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené. V prípade ohrozenia bezpečnosti a plynulosti premávky v dôsledku závad v zjazdnosti komunikácie, ktorými sú bezpochyby aj padajúce kamene na komunikáciu, je správca povinný takéto závady bez prieťahov odstrániť. K takémuto odstráneniu však zo strany žalovaného nedošlo. V dôsledku porušenia tejto povinnosti došlo k vzniku škody na poistenom vozidle, nakoľko príľahlý svah nebol dostatočne zabezpečený proti padaniu kameňov na komunikáciu. Označenie úseku dopravnou značkou A20 s dodatkovou tabuľou E4 na ceste A14 na kilometri 5.800 nemožno považovať za dostatočné opatrenie na zabránenie padania kameňov na vozovku. Žalovaný

mal vedomosť o tom, že v danom úseku môžu padať kamene na komunikáciu a napriek tomu príľahlý svah dostatočne nezabezpečil. Označenie úseku dopravnou značkou upozorňujúcou účastníkov cestnej premávky na zvýšenú opatnosť z dôvodu padania kameňov, v žiadnom prípade nezabavuje žalovaného na zodpovednosti za škodu, ktorá bola v dôsledku takto nedostatočne zabezpečeného svahu spôsobená. Žalobca následne vyzval žalovaného, ako subjekt zodpovedný za správu danej komunikácie, na úhradu regresnej pohľadávky vo výške vyplateného plnenia za škodu na poistenom vozidle. Žalovaný si však túto povinnosť nesplnil, a to ani po opakovaných výzvach.

3. Súd na základe vykonaného dokazovania žalobu, ktorou sa domáhal regresného nároku žalobcu vo výške vyplateného poistného plnenia, zamietol rozsudkom č.k. 50C/186/2015 - 260 dňa 10.01.2018. Odvolací súd uznesením č.k. 5Co/185/2018-310 zo dňa 28.12.2018 zrušil uvedený rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a k ustálenému skutkovému stavu zistil nasledovné :

5. Dňa 31.05.2013 došlo v podvečerných, resp. večerných hodinách k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené vozidlo J. Z., EVČ: J., VIN: F., kedy na toto osobné motorové vozidlo, vedené vodičom X. W., na ceste I/14 v smere z Turčianskych Teplíc do Banskej Bystrice približne v 11. kilometri (horský priechod Šturec) pri prejazde pravotočivou zákrutou spadla z príľahlého svahu skala. Privolaná policajná hliadka v zhode so správou Okresného riaditeľstva policajného zboru v Banskej Bystrici o výsledku šetrenia zo dňa 22.07.2013 a 25.07.2014 udalosť uzavrela ako škodovú udalosť v dôsledku padajúcej skaly, vodičovi alkohol zistený nebol. Vodič osobného motorového vozidla mal so žalobcom uzatvorenú poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto poistnej zmluvy žalobca dňa 09.07.2013 vyplatil poškodenému vodičovi poistné plnenie vo výške 15.787,39 € (žalovaná istina je však iba skutočná škoda na vozidle).

6. Žalobca pridŕžajúc sa svojich vyjadrení pred súdom na podanej žalobe zotrval, a mal za to, že žalovaný mal vedomosť o závade v zjazdnosti o čom svedčí aj to, že tento úsek označil dopravnou značkou. Navyše podľa vyjadrenia poisteného vodiča sieť, ktorá mala zabrániť padaniu skál bola pretrhnutá. To že úsek na ktorom sa stala poistná udalosť bol zabezpečený sieťou vie dosvedčiť priamo vodič, ale aj keby tam sieť nebola žalobca má zato, že žalovaný zodpovedá za zjazdnosť vozovky. Označenie danej komunikácie značkou nezabavuje žalovaného za škodu a to z objektívnej zodpovednosti za škodu, pričom ten mal vedomosť o hrozbe padania skál a preventívne opatrenia, ktoré urobil sú však nedostatočné. Je evidentné, že padajúci kameň roztrhol sieť a vodič nemohol včas predvídať padanie tejto skaly a nie je rozhodujúce, či išiel rýchlo alebo pomaly. Žalovaný mal preventívne daný úsek uzavrieť. Na žalobcu prešlo právo domáhať sa náhrady škody titulom regresného nároku. V danej veci je zrejmé, že to nebola prvá skala, ktorá padala vzhľadom k tomu, že tam bola sieť a výstražné znamenie. Žalobca fotodokumentáciu z miesta poistnej udalosti nemá, nemá ani vedomosť, či nejakú fotodokumentáciu vyhotovila polícia a je možné, že touto fotodokumentáciou disponuje vodič. Závady v zjazdnosti vymedzené v cestnom zákone a vykonávacej vyhláške sú uvedené len príkladom. Nejde tak o taxatívny výpočet závad v zjazdnosti a daná padajúca skala, resp. riziko padania skál predstavovalo závalu v zjazdnosti, ktorú bol žalovaný povinný odstrániť. Žalovaný mal možnosť iniciovať a dať podnet na príslušný cestný orgán a následne týmto preventívnym opatrením zabrániť vzniku obdobných škôd na životoch, zdraví a majetku.

7. Žalovaný v priebehu konania v rámci svojej procesnej obrany poukázal na to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o miesto, spôsob a príčinu škody. Všetky tvrdenia žalobcu týkajúce sa bezpečnostných opatrení na zachytávanie skál, či už ide o siete alebo iné opatrenia, alebo ich nedostatočnosť alebo úplnú absenciu, to zákon definuje ako stavebný stav cesty. Pokiaľ ide o prednes žalobcu, v ktorom uvádza, že bolo v medziach možností správcu komunikácie odstrániť závalu zjazdnosti je potrebné uviesť, že hrozba alebo samotné riziko padnutia skál nie je závadou v zjazdnosti. Závala v zjazdnosti nie je hrozba ani riziko ale konkrétna prekážka, ktorá narúša zjazdnosť komunikácie. Čo sa týka spomínanej fotodokumentácie, žalobca nemal doposiaľ žiadnu fotodokumentáciu vozidla, o tom svedčia listy z vyhlásení žalovaného, v ktorom poukazujú na listiny o ktoré opätovne žiadali. Povinnosť správcu odstrániť prekážku na ceste je časovo vymedzená pojmom, bez prieťahov. Ide o legislatívne nekonkretizovaný pojem a preto ho je potrebné pri výklade, či aplikácii zákona, posudzovať primerane okolnosti posudzovaného prípadu. Čiže bez prieťahov možno odstrániť len prekážku alebo

závadu, ktorá už vznikla na ceste, nie hrozbu alebo riziko, napr. pádu skaly. Vo vzťahu k tejto konkrétnej skale, ktorá poškodila predmetné vozidlo poškodeného vodiča, nebolo v možnostiach správcu túto skalu odstrániť alebo na ňu predpísaným spôsobom upozorniť, keďže skala padla tesne alebo na auto. Čo sa týka uzavretia cesty, je potrebné uviesť, že o uzávierke, obchádzke alebo odklone rozhoduje cestný správny orgán a to po dohode s dopravným inšpektorátom. Cestným správnym orgánom pre cesty I triedy v Banskobystrickom kraji je Okresný úrad Banská Bystrica, odpor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Správca cesty - žalovaný nemá právo ani v žiadnom predpise definovanú povinnosť cestu uzavrieť ani vydávať rozhodnutia o uzavretí cesty. Správca cesty takto môže urobiť, len na základe právoplatného rozhodnutia cestného správneho orgánu.

8. Intervenient súhlasil s tvrdením žalovaného, že za spôsobenú škodu nezodpovedá a že nemá pasívnu legitímáciu. Jednalo o padajúcu skalu a do súdneho spisu ani nebola doložená fotodokumentácia ohľadom miesta, kde ku škodovej udalosti došlo, a táto fotodokumentácia nebola predložená ani žalovanému.

9. Svedok - poškodený vodič X. W., ktorý bol na dožiadanie vypočutý Okresným súdom Banská Bystrica, do zápisnice o vykonaní dôkazu výsluchom svedka uviedol, že si presný dátum, kedy došlo k dopravnej nehode nepamätá. Buď to bolo jarné alebo letné obdobie, bolo šero podvečerná hodina, pretože sa to stalo okolo 19:00 hod. večernej. Vracal sa z Banskej Bystrice a k stretu došlo asi 4 alebo 5 km pred obcou Harmanec, išiel rýchlosťou asi 70 km/h. Za ním išlo ešte jedno vozidlo, to v podstate tiež prešlo cez skalu, ale skala bola rozbitá, takže len prešlo a nezastavilo. V tom plote, ochrannej sieti bola diera a z nej vypadla skala pred jeho auto, pričom s autom zostal stáť a auto bolo nepojazdné. Padla spôsobom, že ju svedok nijakým spôsobom nezbadal, že by sa kotúlala po svahu alebo podobne, proste spadla na vozovku. Či tam bola nejaká dopravná značka si svedok nepamätá. Privolaná policajná hliadka následne skonštatovala, že skala padla tou dierou v plote. Svedok potom celé okolie odfotografoval, diery v plote a poškodenie vozidla a fotografie už nemá, pretože ich odoslal žalobcovi.

10. Sporným v konaní bola možná zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu, výklad sporných ustanovení cestného zákona a k nemu prislúchajúcej vyhlášky ako aj ustálenie a aplikovanie právnej kvalifikácie na daný skutkový stav.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca v konaní uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť jeho poistenému tak, že počas jazdy na auto poisteného spadla z príľahlého svahu skala, čím došlo k poškodeniu predmetného vozidla. Žalobca v konaní tvrdil, že príčinou vzniku škody bola zanedbaná povinnosť žalovaného udržiavať pozemné komunikácie v stave zodpovedajúcom účelu, na ktoré sú určené, teda na premávku. Príľahlý svah nebol dostatočne zabezpečený proti padaniu kameňov na komunikáciu. Žalovaný tak podľa žalobcu nezabezpečil bezpečnú premávku, vzniknutá škoda je následkom závad v zjazdnosti predmetnej komunikácie.

12. V odvolacom konaní žalobca poukázal na nesprávny výklad zákona č. 135/1961 Zb. a vyhlášky č. 35/1984 Zb. a to najmä § 13 uvedenej vyhlášky. Namietal subsumovanie príčiny škody pod uvedené ustanovenie, keďže má za to, že toto ustanovenie malo zabrániť zodpovednosti správcu komunikácie v tom prípade, ak škoda vyplynula z technických daností komunikácie, jej kvality, vybavenia, umiestnenia/začlenenia do terénu, nosnosti, opotrebenia, z pozdĺžnych alebo priečnych vín, hojných výtlkov ktoré nemožno odstrániť bežnou údržbou. Poukázal tiež na to, že z rozhodnutia súdu nie je preskúmateľné, či padajúcu skalu súd považuje za súčasť kvality miestnej komunikácie alebo súčasť jej povrchu atď., teda pod ktoré z vymenovaných vlastností resp. atribútov komunikácie sa dá (podľa súdu) včleniť padajúca skala. Zdôraznil, že citované ustanovenie § 13 vyhlášky (k §-u 9a zákona) obsahuje taxatívny výpočet toho, čo sa rozumie pod stavebným stavom alebo dopravno-technickým stavom a preto ho nie je možné dopĺňať judikatúrou súdov. Žalobca poukázal na nesprávne skutkové zistenia, keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že k poistnej udalosti došlo v dôsledku nárazu poisteného auta do už spadnutého kameňa. Žalobca má teda za to, že na prípad by bolo možné aplikovať § 12 ods. 2 písm. a/ vyhlášky.

13. Žalovaný k odvolaniu žalobcu poukázal na znenie presnej formulácie ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 35/1984 Zb., z ktorej vyplýva bez akýchkoľvek pochybností, že pod pojem závada v zjazdnosti cesty vyhláška subsumuje "spadnuté stromy a kamene", teda situáciu, keď stromy a kamene ležia na ceste a sú v stabilnom a nemennom dotyku s vozovkou cesty (t. j. ležia na ceste). Ustanovenie § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len "Cestný zákon") ako aj

ustanovenie § 12 vyhlášky k cestnému zákonu výslovne používajú pojem zodpovednosť cesty" resp. "závada v zjazdnosti cesty". Výklad pojmu "cesta" je predmetom úpravy § 1 ods. 1 Cestného zákona v spojení s § 8 vyhlášky k cestnému zákonu. Cesta je konkrétny hmotný objekt, teleso cesty, ktorého podstatu a hranice určujú vyššie uvedené právne predpisy. Zjazdnosť cesty je teda stav pozemnej komunikácie a závada v jej zjazdnosti je zmena v jej zjazdnosti, ktorá znemožňuje jej bezpečný prejazd. Stále sa však jedná o stav konkrétneho hmotného telesa, stavebného objektu cesty. Závadou v zjazdnosti cesty, teda môže byť len predmet alebo stav, ktorý sa jej priamo bezprostredne dotýka a mení jej podstatu. Aj z formulácie demonštratívneho výpočtu závad v zjazdnosti uvedených v § 12 ods. 2 písm. a) až c) vyhlášky k cestnému zákonu je zrejmé, že závadami v zjazdnosti sú stavy/predmety, ktoré sú v priamom bezprostrednom dotyku s cestou, svojou stabilnou polohou na alebo vo vozovke sa stávajú jej stavom (výtlky, výmole, hrbole, materiál, spadnuté stromy a kamene, znečistenie/poškodenie vozovky, poľadovica). V príkladnom výpočte závad v zjazdnosti sa nenachádza ani jedna formulácia závady v zjazdnosti, ktorá by označovala stav ktorý je ešte len hrozbou, či nebezpečenstvom, alebo stav, predmet alebo zmenu, ktorá ešte nie je zmenou stavu komunikácie/cesty a jej povrchu ako konkrétneho stavebného objektu, resp. letí vzduchom alebo sa ku komunikácii približuje. Padajúca skala teda nemôže byť závadou v zjazdnosti cesty, nakoľko nie je zmenou stavu komunikácie a jej zjazdnosti. Až spadnutý kameň na ceste je v súlade s § 12 ods. 2 písm. a/ vyhlášky závadou v zjazdnosti. Navyše pri posudzovaní zodpovednosti správcu za škody, ktoré vznikli užívateľom ciest a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti je nutné taktiež skúmať, či bolo v medziach možnosti správcu závady odstrániť alebo na ne predpísaným spôsobom upozorniť. V situácii, aká nastala v prípade priameho pádu skaly na motorové vozidlo klienta žalobcu nie je objektívne v medziach možností správcu túto skalu odstrániť, ani na ňu predpísaným spôsobom upozorniť. Pokiaľ existuje nebezpečenstvo padania skál zo susedných nehnuteľností na cestu a správca cesty o takomto nebezpečenstve vie, je jeho povinnosťou upozorniť na nebezpečenstvo, čo správca aj urobil, keď daný úsek cesty I/14 označil výstražným zvislým dopravným značením A20 padajúce: kamene v km 13,150 proti smeru staničenia s dodatkovou tabuľou upravujúcou vzdialenosť platnosti značky na 8 km. Žalovaný sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že sa v danom prípade jedná nejedná o závadu v zjazdnosti ale o prípad podľa §9a ods. 1 cestného zákona. V súvislosti s §10 ods. 2 cestného zákona je kompetentným cestným správnym orgánom Okresný úrad Banská Bystrica. Žalobca ďalej poukazuje na to, že povinnosť podľa § 3d ods. 6 cestného zákona nemožno nad rámec stanovený rozširovať na údržbu pozemkov a nehnuteľností nachádzajúcich sa v susedstve pozemnej komunikácie.

14. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 26.04.2019 , keď žalobca na žalobe zotrval, súdu uviedol, že dňa 21.05.2013 vodičovi X. W. na ceste I/14 v smere z Turčianskych Teplic do Banskej Bystrice približne v 11. kilometri pri prejazde pravotočivou zákrutou spadla do jazdnej dráhy skala z príľahlého svahu, ktorej sa nestihol vyhnúť a na ktorú narazil spodnou časťou poisteného vozidla, t. j., že skala ležala na vozovke. Žalovaný toto tvrdenie žalobcu rozporoval a uviedol, že keď do jazdnej dráhy skala spadla, znamená to, že skala bola v pohybe, čo je súčasťou spisu. Rovnako intervenient poukázal na hlásenie poisťnej udalosti a na výpoveď poisteného, t.j., že sa jednalo o padajúcu skalu.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd bezpečne zistené, že dňa 31.05.2013 o 21.15 hod. Okresný dopravný inšpektorát OR PZ v Banskej Bystrici preveroval oznámenie o udalosti v cestnej premávke na ceste I/14 v cca 14 km a uzavrel toto oznámenie tak, že "k poškodeniu vozidla došlo následkom padajúcej skaly". Fotodokumentáciu si z tejto udalosti OR PZ nevyhotovoval. (č.l. 7) Z oznámenia o vzniku škody z poistenia zodpovednosti za škodu vyplynulo, že príčinou škody bol "pád skaly" (č.l.27). Z hlásenia škodovej udalosti pre poisteného vodiča poškodeného vozidla uviedol, že " som prechádzal neprehľadnou pravotočivou zákrutou, kde mi do jazdnej dráhy padla veľká skala z príľahlého svahu" (č.l.49a). Z fotodokumentácie poškodeného vozidla (č.l. 138 až 167) možno zhrnúť, že skala poškodila prednú časť vozidla, keď z kalkulácie opravy (č.l.55) vyplýva, že boli vymenené a opravené napr. chladič, nárazník.... Z výsluchu svedka X. W. vyplynulo, že " v podstate vypadla skala pred moje auto....skala spadla z pravej strany do môjho pravého jazdného pruhu, bola guľatého tvaru vo výške 1/2 metra, bola iba jedna.... nezbadal, že by sa kotúľala po svahu alebo podobne, proste padla na vozovku...celé to okolie odfotografoval a nemá ich k dispozícii, lebo ich odoslal do poisťovne Allianz....jednalo sa o fotografie tej pretrhutej siete, skaly, poškodenia motorového vozidla...za mnou išlo ešte jedno motorové vozidlo, ktoré v podstate tiež prešlo cez túto skalu, ale skala bola rozbitá, takže vlastne len prešlo a ani nezastavilo...(č.l. 248)".

16. Z takto zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že vyššie uvedené zistenia pádu odkiaľ a ako skala spadla, resp. či už ležala na komunikácii v čase nárazu alebo či sa kotúlala po svahu a k nárazu došlo v jej pohybe, z akej výšky padla a v akej výške sa roztrhla sieť, v akom stave sa nachádzala ochranná sieť sa nedajú jednoznačne zistiť bez fotodokumentácie, ktorou žalobca z vlastnej viny nedisponuje. Z uvedeného dôvodu súd žalobu pre riadne nepreukázanie skutkového stavu žalobcom zamietol. Súd považuje za nedostatočné tvrdenie žalobcu, že ak skala nespadla na vozidlo, ale spadla do jeho jazdnej dráhy a vozidlo do nej narazilo, potom v čase zrážky sa jednalo o spadnutý kameň. Súd má za to, že nie je vylúčené, aby skala v čase nárazu sa kotúlala, teda bola v pohybe na komunikácii t.j. netvorila bezprostredne prekážku ležiacu na komunikácii a teda prekážku zjazdnosti v čase pred jej stretom s vozidlom. Tvrdenie žalobcu je hypotézou, pričom súd vychádza z predložených listinných dôkazov a výpovede svedka, z ktorých možno uzavrieť, skala p a d l a , p a d l a a, k o t ť a l a s a .

17. Súd poukazuje na to, že dôkazné bremeno v sporovom konaní zaťažuje jednoznačne žalobcu, ten ako prvý musí súdu preukázať dôvodnosť svojich tvrdení. Dôkazné bremeno je procesná zodpovednosť strany za výsledok konania. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia. Strana musí preukázať to, čo tvrdí. Ak teda žalobca niečo tvrdí, musí to preukázať, musí preukázať skutočnosť, na základe ktorých mu jeho právo patrí. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností, leží na tej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o tú stranu, ktorá existenciu takýchto skutočností tvrdí.

18. S poukazom na uvedené, potom súd dospel k záveru, že bez preukázania skutočností, že sa jedná už o spadnutú skalú, nejedná sa v danom prípade o závalu zjazdnosti, za ktorú by zodpovedal žalovaný s odkazom na ust. § 12 ods. 2 písm. a) vyhl. č. 35/1984 Zb..

19. Podľa názoru súdu na to, aby v danej veci bolo aplikovateľné ust. § 12 ods. 2 písm. a) cit. vyhlášky, bolo by potrebné splniť zákonom požadovanú charakteristiku situácií pri definovaní závady v zjazdnosti. Týmito situáciami sú len také zmeny v zjazdnosti komunikácií, ktoré sú spôsobené vonkajšími vplyvmi. Tieto vonkajšie vplyvy nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, či poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Ak predmetné ustanovenie definuje príkladmo, že závadami v zjazdnosti sú najmä ojedinelé výtlky, výmole a hrboly v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, zákon súbežne s týmto výkladom poukazuje na situácie, keď sa na takéto prekážky v zjazdnosti komunikácie neupozorňuje predpísaným spôsobom. Z uvedeného potom vyplýva, že ide o veci, predmety, ktoré sa stanú súčasťou komunikácie, tvoria prekážku na komunikácii, nespádajú pod stavebný stav komunikácie a ani pod dopravnotechnický stav komunikácie. Ide o situácie, ktoré sú spôsobené vonkajšími vplyvmi a ktoré nemôže vodič predvídať a na ktoré sa predpísaným spôsobom neupozorňuje, pretože sú náhodilé a ktoré nútia správcu komunikácie pravidelne sledovať zjazdnosť komunikácie, pričom potom za nezjazdnosť komunikácie t.j. za predmety nachádzajúce sa na komunikácii nesie zodpovednosť. Môže ísť napr. o situáciu, keď v dôsledku poveternostných podmienok sa zosunie pôda a zosunú sa stromy a kamene na komunikáciu, ide o závalu v zjazdnosti, pretože to vodič nemohol predvídať a hoci správca komunikácie na to nemohol upozorniť, ide o prípad uvedený v ust. §12 ods. 2 písm. a) cit. vyhlášky a jeho zodpovednosť. Ak však dôjde k postupnému zosuvu pôdy a stromy a hlina sa stretnú s vozidlom v pohybe, ide o situáciu, za ktorú správca komunikácie nezodpovedá, pretože nebola daná prekážka na komunikácii a aj preto, že nemohol tomu zabrániť za žiadnych okolností.

20. Žalobca okrem toho v danej veci tvrdenia ohľadom žalovaným zanedbanej povinnosti vyplývajúcej z § 415 Občianskeho zákonníka ničím nepodložil a nepreukázal. Ak strana tvrdí, že druhá strana zanedbala svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zákona, je povinná tieto tvrdenia aj podložiť a preukázať relevantnými dôkazmi. To však v konaní nebolo splnené. Zo žalobcom predložených dôkazov tak nemožno založiť zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný porušil svoje povinnosti, resp. ich zanedbal. Žalovaný postupoval v zmysle zákona, v predmetnom úseku umiestnil výstražné dopravné značenie, ktoré upozorňuje na možnosť pádu skál, na rizikový úsek (svah) umiestnil sieť. Nedostatky v žalobcom predložených, resp. nepredložených dôkazoch nemožno dávať na ťarchu žalovanému. O tvrdeniach žalobcu neexistujú žiadne hodnoverné dôkazy. Na základe dôkazov, ktoré žalobca produkoval v konaní, nie je možné ustáliť zodpovednosť žalovaného v zmysle cestného zákona

ako aj § 415 Občianskeho zákonníka, tak ako to požadoval žalobca. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané, je nepriaznivé rozhodnutie, teda strata sporu.

21. Protiprávny úkon žalovaného mal podľa žalobcu spočívať v tom, že žalovaný ako správca komunikácie, na ktorej došlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla si nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z § 9 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Zodpovednosť žalovaného za stav komunikácií, ktorých správu vykonáva je v citovanom zákone vyjadrená ako zodpovednosť objektívna. Uvedený zákon však pripúšťa možnosť exculpácie správcu a to v takom prípade, ak preukáže, že nebolo v medziach jeho možností závalu v zjazdnosti odstrániť alebo na ňu predpísaným spôsobom upozorniť. Tak, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, v danom úseku, kde sa stala poistná udalosť, žalovaný umiestnil výstražné zvislé dopravné značenie A20 padajúce kamene s dodatkovou tabuľou upravujúcou vzdialenosť platnosti značky na 8 km. Táto skutočnosť sama o sebe nezabavuje žalovaného zodpovednosti, avšak s prihliadnutím na skutočnosť, že v danom úseku, kde došlo k nehode, žalovaný umiestnil aj sieť proti padaniu skál, túto zodpovednosť už založiť nemožno.

22. Cestný zákon v § 9a ods. 2 výslovne uvádza, že správcovia zodpovedajú za škody okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Súd je tak názoru, že žalovaný urobil všetko čo mu platná zákonná úprava ukladá. V konaní totiž nebolo preukázané (na ňu žalobcu), či uvádzaná diera v ochrannej sieti vznikla v dôsledku pádu skaly, alebo či ochranná sieť bola prederavená už dávno pred pádom skaly a či žalovaný zanedbal svoje povinnosti.

23. Na základe uvedených skutočností, citovaných zákonných ustanovení a po dôslednom posúdení, rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a žalobu zamietol ako nedôvodnú.

24. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu súd v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Súd ďalej nepriznal intervenientovi nárok na náhradu trov konania, nakoľko trovy konania nežiadal priznať. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

25. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. d/, h/ a f/ CSP. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu uvedený v jeho predošlom zrušujúcom uznesení. Súd nesprávne právne vyhodnotil ustanovenia cestného zákona a vyhlášky 35/1984 Zb. a tiež rozsudkom zotrval na svojich záveroch v predošlom zrušenom rozhodnutí, kde urobil z právneho hľadiska rozdiel medzi skalou padajúcou na pozemnú komunikáciu a skalou už spadnutou na komunikáciu. Žalobca namieta subsumovanie príčiny škody pod ustanovenie § 9a Vyhlášky. Z rozhodnutia súdu nie je jasné pod ktoré z taxatívne vymenovaných vlastností komunikácie § 9a Vyhlášky súd padajúcu skalou zaradil. Naopak žalobca má za to, že skutkový stav bolo možné podriaďiť pod § 12 ods. 2 písm. a/ Vyhlášky, ktorá uvádza demonštratívny výpočet situácii. Žalobca má taktiež za to, že umiestnenie dopravného značenia v predmetnom úseku ho nezabavuje sama o sebe zodpovednosti za škodu. Ohľadom riadne preukázaného skutkového stavu žalobca poukazuje na výpoveď vodiča vozidla ako aj predložené hlásenie poistnej udalosti vodičom, z ktorej vyplýva, že k nehode došlo tak, že skala spadla do jazdnej dráhy vozidla a vodič sa jej nestihol uhnúť.

26. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje ako vecne správny potvrdil. Žalovaný sa v rámci odvolacieho konania pridíža všetkých svojich doterajších vyjadrení vykonaných v priebehu celého konania. Realizácie akýchkoľvek opatrení vykonané na zabránenie zosuvu skál sú stavebným stavom cesty v zmysle § 13 ods. 1 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. Padajúca skala resp. nebezpečenstvo padnutia skaly preto nemôže byť subsumované pod § 12 ods. 2 písm. a/ Vyhlášky.

27. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril taktiež aj intervenient, ktorý považuje odvolanie za nedôvodné a žiada napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. So závermi žalobcu sa intervenient nestotožňuje nakoľko má za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a z vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam. Intervenient poukazuje na hlásenie škodovej udalosti pre poistenie

z havárie v ktorom poškodený jasne uviedol, že sa jednalo o padajúcu skalu. V danom prípade sa tak nejednalo o naplnenie § 12 ods. 2 písm. a/ Vyhlášky. Opätovne intervenient poukazuje na rozhodnutie NS ČR sp. z. 25Cdo/134/2014. Intervenient sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že je v kompetencii žalovaného realizovať opatrenia na cudzích pozemkoch, ktoré by mali zabrániť zosuvu a pádu skál na cestu. Ohľadom zosuvu skál z okolitých nehnuteľností intervenient poukazuje na to, že v zmysle § 10 ods. 2 cestného zákona za ne nie je zodpovedný žalovaný.

28. K vyjadreniam žalovaného a intervenienta na strane žalovaného, sa žalobca pridržiava svojich doterajších tvrdení a argumentov.

29. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril intervenient na strane žalovaných, ktorý sa pridržiava svojich doterajších tvrdení a argumentov a opätovne žiada napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

30. Ďalšie vyjadrenia súdu zaslané neboli.

31. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. (t. j. v celom rozsahu) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 C.s.p.

32. Nakoľko pri rozhodovaní odvolacieho súdu nedošlo k zmene právnej kvalifikácie ale len k použitiu právnej kvalifikácie ktorá bola predmetom rozhodnutia pred súdom prvej inštancie a strany sporu sa k nej vyjadrovali, a odvolací súd má len iný právny názor, preto nepovažuje odvolací súd, že by predmetné rozhodnutie mohlo mať znaky prekvapivosti a nie je potrebné pristúpiť k zmene právnej kvalifikácie.

33. Z vykonaného dokazovania je odvolací súd toho právneho názoru, že § 12ods. 2 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, je možné aplikovať na v konaní zistený skutkový stav.

34. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

35. Podľa § 9 ods. 1 cestného zákona, závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez prieťahov povinní odstraňovať ich správcovia. Správcovia sú povinní vykonávať pravidelné kontroly bezpečnosti pozemných komunikácií, ktoré sú súčasťou transeurópskej cestnej siete a prieskumy možného vplyvu prác na týchto pozemných komunikáciách na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky.

36. Podľa § 12 ods. 2 písm. a/ Vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje.

37. Svoj právny názor odvolací súd založil na tom, že z vykonaného dokazovania má za preukázané, že k škodovej udalosti zo dňa 31.05.2013 došlo tým spôsobom, že auto, ktoré viedol vodič X. W. nabúrало do už spadnutej skaly, ktorá ležala na vozovke. Vzhľadom na čo je založená zodpovednosť žalovaného (správcu cesty na ktorej ku škodovej udalosti prišlo) za spôsobenú škodu na vozidle v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka v spojení s § 9 ods. 1 cestného zákona a § 12 ods. 2 písm. a/ Vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorou sa cestný zákon vykonáva, nakoľko si žalovaný nesplnil svoju povinnosť a neodstránili závalu (spadnutú skalu) v zjazdnosti cesty.

38. V konaní zostala spornou otázka, či skala v dôsledku kolízie s ktorou vznikla na motorovom vozidle škoda bola v momente nárazu už na vozovke alebo nie. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na vykonané dokazovanie na súde prvej inštancie, podľa ktorého je toho právneho názoru, že v momente kolízie skaly s motorovým vozidlom, táto bola už padnutá na vozovke a tvorila tak závalu v zjazdnosti.

Uvedený právny názor odvolací súd považuje za správny najmä z hlásenia o škodovej udalosti vodičom podľa ktorého „...som prechádzal neprehľadnou pravotočivou zákrutou, kde mi do jazdnej dráhy padla veľká skala z priľahlého svahu na pravej strane vozovky, tejto som sa nestihol vyhnúť, narazil som na ňu spodnou časťou vozidla...“, ďalej z povahy škôd na poškodenom vozidle. Podľa kalkulácie nákladov na opravu, bude potrebné na vykonanie opravy opraviť tieto náhradné diely: Chladič, nárazník, kryt podbeh. kolesa, teda náhradné diely svedčiace o čelnom náraze. Taktiež z fotodokumentácie vozidla po škodovej udalosti predloženého žalobcom (napr. fotografia z č.l. 156), je zrejmé, že vozidlo bolo poškodené čelným nárazom - viditeľné poškodenie predného nárazníka a krytu chladiča, pričom kapota, kufr ako aj strecha auta poškodené neboli (ani z kalkulácie opravy nevyplýva, že by bolo potrebné vymeniť kapotu resp. opraviť strechu auta).

39. Pokiaľ sa jedná o domnienky, či padnutá skala bola padnutá na vozovke a na nej bez pohybu ležala alebo nie, uvedené považuje odvolací súd za bezpredmetné. Dokazovaním bolo preukázané, že skala na vozidlo nespadla, ale to do nej narazilo. Skutočnosť, či skala bola na vozovke padnutá a nehýbala sa, kotúľala sa, alebo poskakovala nie je na účely § 9 ods. 1 cestného zákona a § 12 ods. 2 písm. a/ Vyhlášky č. 35/1984 ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách relevantné, dôležité je, či skala ktorá poškodila vozidlo bola už raz padnutá na vozovke a na tejto sa v čase nárazu vyskytovala a to aj keby sa v dôsledku tohto pádu kotúľala/poskakovala po vozovke.

40. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

41. O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).